

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

Príloha Radošinských novín

číslo 6

December 2005

Narodil sa Kristus Pán, radujme sa.

Opäť Vianoce

Čas závratne letí, zdá sa, že len prednedávnom tu boli Vianoce a už sú tu zas. Napriek všetkému zhonu sa na ne každý rok tešíme a tá radosť vždy dostáva ten istý sviatočný podtón. Narodenie dieťaťa je radostnou udalosťou, aj keby to bolo len obyčajné dieťa.

Stojí za zamyslenie, prečo slávnosť narodenia dieťaťa Ježiša, hoci sa

rok čo rok opakuje, nestráca na svojej pôsobivosti. Cítíme to neviditeľné puto, ktoré nás k nemu viaže.

Čarovná bola atmosféra za našich detských čias, aj keď oveľa skromnejšia a čarovná je i dnes. Sám Boh Otec prostredníctvom svojho Syna na nás pôsobí a dáva nás dohromady. Lebo tak nás stvoril: Aby sme boli spolu, aby sme si prejavovali lásku, ktorej na nejaký čas akoby pribudlo.

Tešme sa teda, nebráňme našej radosti. Pán tak chce.

O č a k á v a m e

- Narodenie Pána a jasličkovú slávnosť pre deti (aj dospelých)
- Vianočnú oktavu ako predĺžený sviatok Narodenia Pána
- Slávnosť Panny Márie Bohorodičky
- Zjavenie Pána, Troch kráľov
- Obetovanie Pána

BETLEHEM

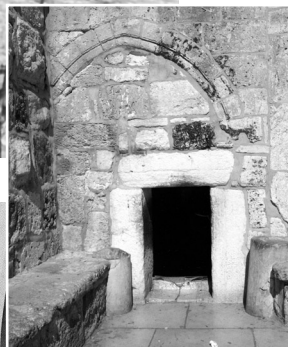
– Bazilika Narodenia.

Pod ňou je jaskyňa, v ktorej sa Ježiš narodil.

Najstarší chrám v Svätej zemi z 1. polovice 4. storočia bol postavený pričinením byzantského cisára Konštantína a jeho matky Heleny. Pôsobí dojemom pevnosti. Vchod je nízky na ochranu pred moslimskými votrelcami, aby doň nemohli vojsť na koni. Drevené dvere boli urobené v r. 1272.

Väčšina kostolov vo Svätej zemi bola zničená v období vpádu Peržanov v 7. stor. Kostol Narodenia bol však vtedy zjavne ušetrený od znesvätenia vďaka mozaike, ktorá bola na fasáde kostola. Traja mudrci, ktorí sa prišli pokloniť malému Ježiškovi, boli zobrazení v perzskom odeve. Vládne mienka, že vďaka tomu Peržania nezničili kostol.

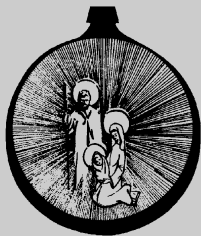
Šípka označuje vchodové dvere. Pri vchádzaní do Baziliky treba skloniť hlavu, (pokloniť sa).

Dnes sa Štedrý večer vo Svätej zemi slávi v latinskom kostole sv. Kataríny, ktorý bol postavený v r. 1881 hneď vedľa Baziliky Narodenia. V tomto kostole celebruje polnočnú svätú omšu latinský patriarcha. Jezuliatko prenesie z jaskyne pod Bazilikou Narodenia a umiestni ho v jasličkách pod obetným stolom v kostole sv. Kataríny. (Verná kópia tohto jezuliatka je v čase Vianoc v jasličkách pred obetným stolom nášho kostola.)

(Podľa knihy Svätá zem)

Vianočný sen

Bola raz jedna kresťanská farnosť. Mala krásny priestranný kostol, úprimného kňaza, faru, sväte omše, pobožnosti, zodpovednú farskú radu, ministrantov i mnoho návštevníkov kostola. Nedele i sviatky slávila s hudbou a chrámovým zborom. Skrátka, mala všetko, čo si srdce môže priať. Ale nebola spokojná a myslela si, že by mohla byť ešte kresťanskejšia. Jedného dňa sa zišla celá farnosť a rozmyšľala, ako to zariadiť. Konečne niekto povedal: „Už to mám! Ak každý z nás bude dvojnásobne pobožný, aj celá naša farnosť bude dvojnásobne kresťanskejšia.“ Keďže všetci chceli spolupracovať, tak tí, ktorí chodili do kostola na Vianoce, začali i na Veľkú noc. Tí, ktorí prichádzali do kostola v nedeľu, prichádzali i počas týždňa. Tí, ktorí sa modlili ráno, pridali i večernú modlitbu. Kto sa modlil ruženec v máji, začal sa modliť i v októbri. Zdvojnásobilo sa pristupovanie k sviatosti zmierenia i k svätému prijímaniu. Horlivosť farníkov tak vzrástla, že kňaz žiadal biskupa o výpomoc.

Napriek tomu vo farnosti nemali istotu, že sa stali dvakrát

kresťanskejši. Znova sa všetci stretli a rozhodli, že sa budú modliť k archanjelovi Gabrielovi a prosiť, aby sa spýtal Pána Boha, čo majú robiť. Po tridsiatich dňoch modlenia sa im archanjel Gabriel počas svätej omše prihovril: „Boh vás pozdravuje a odkazuje, že vy sami musíte prísť na to, ako sa stať kresťanskejšími.“

Všetci zostali smutní, lebo nevedeli, ako ďalej. Ale archanjel pokračoval: „Spýtal som sa na to vášho patróna. Odovzdal mi dar, ktorý bude pre vás užitočný. Dar, ktorý vám posiela, je neviditeľný, je to dar pre vašu dušu. Každý, kto ho prijme, má od tejto chvíle zvláštnu schopnosť. Totiž akonáhle pozrieš druhému do očí, ihneď spoznáš, čo ho trápi, prečo trpí.“ Archanjel dohovril a zmizol, svätá omša pokračovala ako obvykle. Ale pri podaní rúk a pozdrave – Pokoj a bratská láska ..., pri pohľade do očí celým kostolom prebehlo vzrušenie. Mnohým sa objavili slzy v očiach. Taktiež mimo kostola nestratil tento dar nič zo svojej tajomnej sily. Aj pri stretnutiach na ulici, pri úprimnom pohľade do očí každý zistil, čo toho druhého trápi, prečo trpí. Ale úsmevom a milým slovom dokázal zmierniť jeho bôle. Videli núdzu a potreby toho druhého. Starali sa o chorých, tešili smutných a povzbudzovali tých, ktorí to potrebovali. Každý slúžil druhému tak, ako mohol.

A už sa viac nikto nespýtal, ako sa stať kresťanskejším.

Podľa H.J. Wilberta

Duchovné vedenie detí

Duchovné vedenie detí po narodení

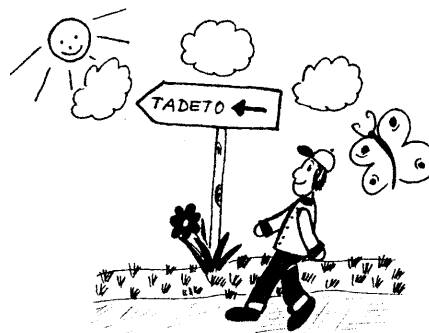
Čo je krajšie a úžasnejšie ako stať pri zrode nového života.

Už od prvého dňa, tak ako potrebuje teplú náruč a materské mlieko, potrebuje, aby sa neperušilo jeho spojenie so Stvoriteľom, vďaka ktorému je tu na svete. Lebo život nedávajú rodičia, ale Boh. Toto spojenie je každodenná modlitba, ktorú v jeho mene a spolu s ním môže predniesť matka alebo otec. V nej sa môžu poďakovať za každý nový deň, ktorý dieťaťko mohlo prežiť, chváliť Boha za dar života a spásu, ktorú aj preňho priniesol Ježiš Kristus. Môžu prosiť o zdravie pre dieťa a silu pre jeho nesmrteľnú dušu.

Pre toto obdobie je typické, že veriaci rodičia sa snažia o to, aby dostalo prvú sviatosť - krst, ktorým sa zmyje dedičný hriech. Kedy je vhodný čas? Kedysi sa ľudia snažili pokrstiť dieťa čo najskôr, najlepšie na druhý, či tretí deň, nakoľko bola vysoká novorodenecká úmrtnosť a chceli, aby sa v prípade smrti dostalo dieťa pred Božiu tvár. Myslím však, že ani dnes nie je dobré krst prídlho odkladať najmä preto, aby sa čo najskôr

odstránila prekážka medzi ním a Stvoriteľom – dedičný hriech.

Rodičia si v tomto období vyberajú aj krstných rodičov. Pri ich voľbe by sa nemali riadiť materiálnou stránkou (aké hmotné dary dieťa od nich môže dostať), ale predovšetkým podľa toho, či sú krstní rodičia schopní postarať sa o jeho plnohodnotnú (aj duchovnú) výchovu v prípade, ak to nebude možné rodičom. Veď ani Boh si nevybral pre svojho Syna za ochrancu „bohatého“, ale tvrdého Herodesa, nenápadného, no zato spravodlivého Jozefa.

Malí „herci“ pri svojom – možno prvom – divadelnom vystúpení. Oceňujeme odvahu týchto pätnásťich detí: Tomáš Vatrška, Paľo Valovič, Lukáš Manas, Matúš Medek, Števo Rolinec, Martin Grznár, Andrej Valovič, Patrik Manas, Maťo Jantula, Lenka Jánošová, Mária Jánošová, Jozef Harvan, Roman Mucha, Danko Jánoš, Dávid Manas.

Z P O Š T O V E J S C H R Á N K Y

Pozdrav otcov misionárov farníkom Radošiny

Pri príležitosti ľudových misií v dňoch 23. – 30. októbra 2005 napísali otcovia misionári farníkom vlastnoručne takýto pozdrav:

Františkánskym „Pokoj a Dobro“ pozdravujeme známych aj neznámych farníkov z Radošiny.

*P. Peter F. Lukáč M. Bzudák
br. Roman
br. Martin M. Kuller*

Pod'akovanie

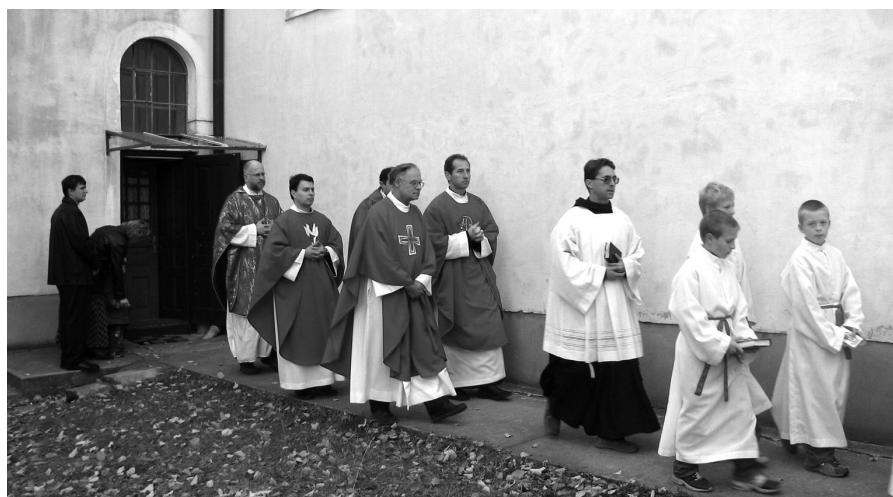
Veľadôstojný pán farár,
ďakujeme Vám za nápad a zrealizovať katechézy pre prítomných na nedeľnej svätej omši.

Vplyv Vami zaujímavo prednesenej témy určite pocítia na sebe všetky vekové kategórie. Deti sa budú aktívnejšie zapájať na hodinách náboženskej výchovy, lebo to nebude pre ne neznáma téma. Prítomní stredného veku si oprášia svoje vedomosti, ktoré boli vplyvom situácie niekoľko desaťročí zatláčané do pozadia a staršia generácia si určite so záujmom vypočuje myšlienky, ktoré sa stáročia nemenia ale Vy ich podávate modernejšie a zrozumiteľnejšie pre všetkých.

Musíme sa modliť, aby tento prístup k vysvetľovaniu náboženských otázok pochopili všetci ako Vašu snahu, pre naše dobro.

Pán Boh zaplať.

Vaši farníci

Pri príležitosti misií v našej farnosti na pozvanie veľadôstojného pána farára Eubomíra Havrana nás návštevou pocítili: páter Lucian M. Bogucki OFM Conv. minority (hlavný predstaviteľ rehole minoritov na Slovensku), páter Roman Gažúr, páter Peter Gátlik a brat Martin Mária Kollár z Rehole Menších bratov – konventuálov.

Čriečky z detstva – III. časť

Slávenie príchodu Božieho Syna na tento svet – čas Vianoc – malo vždy veľké čaro najmä pre detskú dušu. Adventom začalo veľké očakávanie a počítanie do narodenia Pána. Doma sa utvárala slávnostná atmosféra a začínali patričné prípravy. Nesmel chýbať stromček so sladkosťami, sviečkami a prskavkami. Osobitná pozornosť sa venovala vinšu, sviečke a vianočnému stolu. V čase nášho detstva urobila deťom radosť každá maličkosť. Na nadmerné rozhadzovanie nebolo, veď i najzákladnejšie potreby boli niekedy veľkou vzácnosťou. Veľa znamenal pomaranč, figa, orech, jablko.

Vyvrcholením bola polnočná svätá omša a vianočné spevy. Už i cesta do kostola bola iná: tma, padajúci či vŕzgajúci sneh, ktorý vtedy nechýbal azda ani jeden rok.

Nedá mi nečudovať sa, že dnes sa čaro Vianoc často odvíja od počtu najjazdených kilometrov za zháňaním rôznych atrakcií, až sú z toho mnohí unavení a čaro Vianoc sa stratí pod preháňajúcimi sa stolmi s tromi, aj štyrmi druhmi rýb, množstva pečiva, exotického ovocia a najroznejších nápojov. Vnútrorná podstata Vianoc je slobodne utopená v zhone, množstve drahých darčiekov a túžbe po blahobyt.

Z detstva mi utkvela v mysli takáto vianočná príhoda chudobnej rodiny, ktorá podstatu Vianoc nosila hlboko v srdci:

Vianočná príhoda

Na pokraji dediny, blízko lesa, žila mladá vdova so svojím jediným, ale najvzácnejším pokladom, dvoma deťmi. Starší bol chlapec, mladšie dievčatko. Žili veľmi ťažko, chudobne, ale v bázni Božej. Živila ich poctivá každodenná práca matkiných rúk, niekedy však aj detičiek. Mali kúsok políčka. Sadili zemiačky – chlebič to chudobných – a siali ľan. Ľan spracovávala vdova sama. Priadla nite, tkala plátno, bielila ho a takto pripravené chodila ho predávať do mesta za lesom. Z plátna šila aj oblečenie pre celú rodinku.

Raz v predvianočnom čase, keď bieda klopała na dvere, vybrala sa s batohom plátna na jarmok do mesta. Vstala skoro ráno, za tmy, a kráčala lesom s nádejou na aký-taký zárobok. Deťom prikázala zohrievať sa pod perinou, aby neminuli z toho mála dreva, ktoré pripravili na zimu. V meste sa jej veľmi dobre darilo, popredala všetko plátno, veď ho aj mala veľmi krásne. Za utŕžené peniažky kúpila deťom medovníčky, praclíky, do malých hrnčekov trochu medu, lekvár, sušených sliviek, oštiepok, trocha jabĺk a sviečku na stôl. Zauzumenila si, že kúpi aj malý vianočný stromček.

Pobalila nákupy, uviazala batôžtek a so stromčekom pod pazuchou kráčala zasneženou

cestou domov. Vrátila sa až potme. V chalúpkke tma, ale pod dverami ju čakalo veľké prekvapenie. Bolo tam učupené malé rozkošné chlapčiatko, celé uzimené. Vzala ho na ruky, vošla dnu, zakúrila a všetky detičky nachovala. Keď bolo treba spať, malého návštevníka uložila do prostriedku medzi svoje deti. Potom zobliekla svoju spodnú bielu sukňu, rozstrihala ju a ušila svojmu „tretiemu“ dieťaťu šatočky. Unavené deti pospali. Aj vdova sa šla uložiť. V tom vidí niečo krásne, až neuveriteľné. V izbičke je svetlo, teplo, stojí tam rozsvietený stromček a stôl je plný dobrôt. Prebudí sa a – sen je skutočnosťou! Náhlivo zobúďza svoje deti, aby tú krásu videli. Až vtedy si uvedomí, že chlapčiatka niet ani v izbe, ani inde v chyžke.

Naplnila sa túžba čistých srdc po čare Vianoc a v dome zavládla ozajstná radosť, že ich obdaroval Ten, ktorého príchod práve očakávali. Veľká a úprimná láska sa v nich zosobnila.

Pán prichádza len do čistého a na lásku bohatého srdca. Ak sa Pán nezrodí v našom srdci, zbytočné sú všetky prežité roky a hrmot sveta. Vianoce s prázdnyim srdcom, bez Ježišovej lásky, by boli len ďalšími prázdnyimi dňami v našom živote.

-om-

Niekoľko štatistických údajov z ľudových misií:

- Na obnovení manželských sľubov sa zúčastnilo 52 manželských párov. O pamiatku vo forme fotografie prejavilo záujem 38 manželských párov.
- O CD s nahrávkami prednášok pátrov misionárov prejavilo záujem 50 farníkov. To je počet tých, ktorí si priamo prevzali tieto nahrávky od p. farára. Ďalší si mohli dať vyhotoviť ich kópie iným spôsobom.
- Divadielko Posledná večera nacvičovalo 15 detí.

Máte doma „závislého“?

V rámci ľudových misií p. Roman povedal, že sa venuje aj ľuďom závislým od alkoholu. V jednom z posledných čísel Katolíckych novín - č. 48 z 27. novembra 2005, je reportáž z medzinárodného jesenného sympózia hnutia na pomoc závislým – **KRUCIÁTY** – v kláštore minoritov v Levoči, kde páter Roman pôsobí.

Hnutie sa venuje závislým od alkoholu, drog, hracích automatov, internetu a i. Keďže tieto závislosti neobišli ani našu farnosť, je dobre vedieť, na koho sa v prípade potreby obrátiť o pomoc, a že vôbec taká pomoc existuje. Za veľkú výhodu sa dá považovať i to, že osobne poznáme niekoho z radov pomocníkov.

Na konci reportáže sú veľmi užitočné adresy, na ktorých sa možno informovať:

Písomne: Kláštor minoritov,

Košická ulica 2, 054 01 Levoča,

e-mail: minoriti@ke.telecom.sk,

webová stránka: www.kruciata@szm.sk

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

JANUÁR

Všeobecný: Aby úsilie o úplné zjednotenie kresťanov viedlo k zmiereniu a pokoju medzi všetkými národmi sveta.

Misijný: Aby kresťania vedeli prijať prísťahovalcov s úctou a so štedrosťou, rozpoznavajúc v každom štedrosť Boha.

Úmysel Konferencie biskupov Slovenska: Nový rok začíname v Božom mene a prosíme o milosti, lebo vieme: „Márne ľudské namáhania bez Božieho požehnania.“

FEBRUÁR

Všeobecný: Aby si medzinárodné spoločenstvo stále viac uvedomovalo naliehavú povinnosť ukončiť obchodovanie s ľuďmi.

Misijný: Aby veriaci laici v misijných krajinách spoznali potrebu slúžiť vlastnej krajine s väčším zanietením aj v politickom a spoločenskom živote.

Úmysel Konferencie biskupov Slovenska: Ukončili sme rok Eucharistie, ale nech Kristus v Eucharistii ostane našim duševným pokrmom i naďalej.

ÚRADNÉ HODINY NA FARSKOM ÚRADE:

Nie sú presne stanovené. V úradných záležitostiach odporúčam návštevu úradu v pracovných dňoch (pondelok až piatok) od desiatej hodiny do šiestnastej, okrem obeda.

telefón: 539 82 81, mobil: 0905 345 869

ADORÁCIE

Na odporúčanie otcov biskupov Slovenska sa konajú vo farnostiach adorácie pred vyloženou Oltárnou sviatosťou. Pokračuje sa tak v túžbe bývalého pápeža Jána Pavla II., aby sa Ježiš v Eucharistii stále uctieval. Ako sme sa dozvedeli od dp. Havrana, v podobe samostatnej adorácie sa Oltárna sviatosť začala uctievať až po 11. stor., v terajšej podobe sa však uctieva iba krátko.

U nás budú bývať adorácie **každý prvý piatok celý deň od 8,00 do 17,00 hod.**

Záujemcovia o strávenie polhodinky s eucharistickým Kristom sa vopred zapisujú do pripraveného rozpisu.

VYSLUHOVANIE SVIATOSTI ZMIERENIA

Denne:

okrem nedele, pol hodiny pred svätou omšou vo farskom kostole.

K prvému piatku:

v Radošine v pondelok a utorok od 16,30 h., v piatok od 8,00 – 9,00 h. a od 15,00 – 16,30 h.,

v Behynciach v stredu od 8,00 – 9,00 h. a 16,30 – 18,00 h.,

v Bzinciach vo štvrtok od 16,30 – 18,00 h.

KATECHÉZA

Sviatosť krstu:

Rodičia, ktorí žiadajú o krst svojho dieťaťa si dohodnú termín krstu a katechézy pred ním s kňazom osobne (alebo telefonicky).

Sviatosť manželstva:

Snúbenci aspoň tri mesiace pred plánovaným termínom sobáša prídu na farský úrad a žiadajú o prijatie sviatosti.

Príprava dospelých na prijatie sviatosti:

Príprava na prijatie sviatosti krstu dospelých, príp. ostatných sviatosti, trvá dva roky.

VÝZNAMNÉ LITURGICKÉ DNI

DECEMBER

25. NARODENIE PÁNA	slávnosť
26. SV. ŠTEFAN, PRVÝ MUČENÍK	sviatok
27. SV. JÁN, APOŠTOL A EVANJELISTA	sviatok
28. SV. NEVINIATKA	sviatok
30. SV. RODINA – JEŽIŠ, MÁRIA A JOZEF	sviatok

JANUÁR

1. BOHORODIČKA PANNA MÁRIA	slávnosť
6. ZJAVENIE PÁNA	slávnosť
8. KRST KRISTA PÁNA	slávnosť

FEBRUÁR

2. OBETOVANIE PÁNA (Hromnice)	sviatok
-------------------------------	---------